

Høringsuttalelse - forenkling av det norske anskaffelsesregelverket

31. oktober 2014

Advokatene Marianne H. Dragsten og Line Voldstad

INNHold

1.	INNLEDNING.....	3
2.	FORMÅL OG GRUNNLEGGENDE PRINSIPPER.....	3
3.	IVARETAKELSE AV IKKE-ANSKAFFELSESFAGLIGE HENSYN	4
4.	UNNTAK	5
4.1	Unntak for kontrakter med en anslått verdi under 100.000 kroner	5
4.2	Anskaffelser som er unntatt EUs nye anskaffelsesdirektiv	5
5.	TERSKELVERDIER	5
6.	SKRIFTLIGHETSKRAV	6
7.	KONTRAKTEN.....	6
8.	ANSKAFFELSESPROSEDYRER.....	6
9.	KOMMUNIKASJON OG ELEKTRONISKE VERKTØY (DIGITALISERING)	7
10.	KONKURRANSEGRUNNLAGET.....	8
11.	KVALIFIKASJONSKRAV OG DOKUMENTASJON	8
12.	KUNNGJØRING	8
13.	TILBUDET	8
14.	ALTERNATIVT REGELSETT – ET MINIMUMSREGELVERK	9

1. Innledning

DLA Piper Advokatfirma Norway DA (DLA Piper) viser til Nærings- og fiskeridepartementets høringsbrev av 20. juni 2014 med utsendelse av *NOU 2014:4 Enklere regler – bedre anskaffelser*. I høringsbrevet pekes det på at utvalgets forslag er et viktig steg i arbeidet med å forenkle og forbedre hele det norske anskaffelsesregelverket. Videre fremheves at det har vært mange dissenser i utvalgets rapport, og at dette blant annet skyldes at det er ulikt syn på hva forenkling betyr.

Som det vil fremkomme, oppfatter vi at en del av forenklingsforslagene dessverre ikke vil føre til forenkling, da flere av forslagene synes å se bort fra hvem som skal forvalte og forholde seg til regelverket.

I tillegg til at de nasjonale anskaffelsene samlet sett dreier seg om betydelige verdier og offentlige midler, viser all erfaring at det er i gjennomføringen av nasjonale anskaffelser det skjer flest og mest graverende feil. Samtidig er det nettopp disse anskaffelsene som vil være mest aktuelle for små og mellomstore bedrifter.

Forenklete regler må gi tilstrekkelig veiledning for små offentlige enheters anvendelse og små bedrifters deltakelse. Slik veiledning må være nedfelt i reglens ordlyd, idet det neppe vil innebære forenkling om det legges opp til at slik veiledning kan finnes i veilederen. Implisitte regler og/eller prinsipper er ikke nødvendigvis åpenbare for den enkelte saksbehandler eller selger uten juridisk bakgrunn/kompetanse.

Ellers vil det være fare for at økt "*fleksibilitet*" på oppdragsgiver hånd vil lede til ytterligere klager og at ytterligere små bedrifter vegrer seg for å delta.

I et perspektiv hvor fokus settes på den jevne forvalter og den som forholder seg til regelverket, er det ikke gitt at det vil være forenkling med for store forskjeller mellom nasjonale regler og regler over EØS-terskelverdi. Det ville etter vårt syn vært hensiktsmessig at gjennomgangen av de nasjonale anskaffelsesreglene ble foretatt i sammenheng med det øvrige regelverket, altså satt i sammenheng med den ventede høringen om implementeringen av EUs tre nye anskaffelsesdirektiver.

DLA Piper slutter seg til utvalgets vurderinger og forslag i kapitlene 17, 21, 23, 25 og 26, og vi vil således ikke knytte nærmere kommentarer til disse kapitlene. Vi har videre ikke knyttet bemerkninger til kapittel 27. Fremstillingen nedenfor følger ellers i stor utstrekning strukturen i utvalgets utredning.

2. Formål og grunnleggende prinsipper

DLA Piper er enig med utvalget i at det er fornuftig å rendyrke § 1 som en ren formålsbestemmelse og at henvisningen til virkemidler derfor bør tas ut av formålsbestemmelsen. Vi er enige med utvalgets flertall i at hovedformålet med anskaffelsesregelverket er effektiv ressursbruk og konkurranse om offentlige anskaffelser og at henvisningen til forretningsmessighet og likebehandling bør strykes fra formålsbestemmelsen.

Vi slutter oss imidlertid til utvalgets mindretall i deres syn om at det også i formålsbestemmelsen er viktig å fremme at offentlige anskaffelser skal bidra til at allmennheten får tillit til at fellesskapets ressurser forvaltes på en god måte, samt at et formål med offentlige anskaffelser også er å fremme viktige samfunnshensyn. Vi mener derfor at flertallets forslag til formålsbestemmelse bør ha følgende tillegg (tilsvarende andre setning i forslaget til lovtekst fra mindretallet, pkt. 9.4.3):

"I tillegg skal loven bidra til å sikre allmennhetens tillit til at det offentlige opptrer med stor integritet og at anskaffelsen skjer på en samfunnstjenlig måte."

Utvalget har foreslått å gjøre endringer av de grunnleggende krav som skal gjelde for offentlige anskaffelser. Vi forstår utvalgets flertall dithen at det ikke er meningen å endre det reelle innholdet i de grunnleggende kravene til tross for at de foreslår å fjerne henvisningen til forutberegnelighet og etterprøvbarehet. Flertallet begrunner dette med at forutberegnelighet og etterprøvbarehet er sider av gjennomsiktighetsprinsippet.

DLA Piper er ikke enig i at kravene til forutberegnelighet og etterprøvbarehet bør fjernes. Når lov- og forskriftstekst utformes må det tas hensyn til at det i første rekke er ikke-jurister som forvalter regelverket gjennom offentlige innkjøp. Et hovedformål med en forenkling bør være å gjøre regelverket mest mulig tilgjengelig og forståelig for de som bruker det. For ikke-jurister vil det ikke være åpenbart at kravene til forutberegnelighet og etterprøvbarehet følger av kravet til gjennomsiktighet. Dersom disse prinsippene fjernes fra regelverket, vil dette ha som virkning at fokuset på disse to viktige prinsippene forsvinner og vi vil kunne få som følge at anskaffelsene i realiteten blir mindre forutberegnelige og etterprøvbare. Vi slutter oss her til mindretallets syn på s. 82 flg. i utredningen.

Vi ser det som positivt at kravet til forholdsmessighet nå foreslås tatt inn i lovteksten. Videre er vi enig med utvalget i at de grunnleggende kravene bør stå i loven alene og at § 3-1 i anskaffelsesforskriften derfor kan fjernes.

3. Ivaretagelse av ikke-anskaffelsesfaglige hensyn

Ut fra et forenklingperspektiv foreslår flertallet, idet det anser at det ligger innenfor mandatet å uttale seg om gjeldende særnorske bestemmelser, at gjeldende bestemmelser som tradisjonelt anses å ivareta ikke-anskaffelsesfaglige hensyn tas ut av regelverket. Begrunnelsen varierer noe for de ulike bestemmelsene, men alle forslagene baseres på et ønske om å reddykke lovens formål gjennom hele regelverket. Utvalgets mindretall mener prinsipielt at utvalget, basert på en tolkning av mandatet, ikke skal uttale seg om disse spørsmålene. Under henvisning til at flertallet har vurdert dagens bestemmelser, foreslår mindretallet likevel at bestemmelsene skal bestå.

DLA Piper anser det lite hensiktsmessig å vurdere mandatet, men vi tillater oss å påpeke at vi savner en prinsipiell drøftelse av definisjonen på ikke-anskaffelsesfaglige hensyn da den definisjonen som er lagt til grunn kan fremstå som noe snever.

Dette gir seg utslag i at eksempelvis hensyn til livssyklus kostnader, universell utforming og miljømessige konsekvenser anses som ikke-anskaffelsesfaglige. Det kan antakelig drøftes om dette skal være pålegg eller om det skal være adgang til å vektlegge disse. Å stryke hensynene i sin helhet er antakelig, også i et forenklingperspektiv, lite hensiktsmessig. Etter vårt syn er hensynene nyttige påminnelser om at dette er lovlige og sentrale hensyn. Forenklete regler må gi tilstrekkelig veiledning for små offentlige enheters anvendelse og små bedrifters deltakelse. Det vil neppe innebære forenkling om det legges opp til at slik veiledning er gitt i forarbeidene.

Det samme gjelder kontraktsvilkår, det vil si reglene om rett til å innta lærlingsklausuler og antikontraktørklausuler og plikt til å innta klausuler om lønns- og arbeidsvilkår i kontrakten. Hensynene er politiske, men ikke nødvendigvis ikke-anskaffelsesfaglige av den grunn.

Vi antar under enhver omstendighet at regelverket vil være enklere å forholde seg til dersom lovlige hensyn og klausuler fremkommer av regelverket. Dermed er vi usikre på hvorvidt det vil innebære reell forenkling å ta ut dette fra reglene når adgangen til å legge vekt på hensynene uansett foreslås å skulle gjelde.

Dokumentasjonskravene knyttet til plikt til å kreve fremlagt skatteattest og HMS-egenerklæringer står imidlertid i noe annen stilling og kan av den grunn tas ut av regelverket. Dels vil hensynene bak

kravene bedre kunne ivaretas gjennom de foreslåtte dokumentasjonsreglene, og dels er det på det rene at kravene rent faktisk ikke fungerer etter sitt formål.

4. Unntak

4.1 Unntak for kontrakter med en anslått verdi under 100.000 kroner

Utvalgets flertall foreslår å unnta kontrakter med en anslått verdi under 100 000 kroner fra anskaffelsesregelverket. Utvalgets mindretall mener det er et poeng i seg selv at de grunnleggende prinsippene skal gjelde ved alle anskaffelser.

DLA Piper kan ikke se at er hensiktsmessig eller formålstjenlig med et unntak for kontrakter med anslått verdi under kr 100 000. Det vil etter vårt syn heller ikke være forenklende. Ved et slikt unntak må det i så fall reguleres hvordan unntaket skal forstås/avgrenses dersom en oppdragsgiver inngår flere kontrakter med estimert verdi under kr 100 000, om enn for ulike kontraktsgjenstander, med samme leverandør. Unntaket er særlig betenkelig sett i sammenheng med at det ikke gjelder eller foreslås krav til skriftlighet for kontrakter som vil omfattes av dette unntaket.

Vi er enig med utvalgets mindretall at det er et poeng i seg selv at grunnleggende prinsipper skal gjelde ved alle anskaffelser. Verken någjeldende eller foreslått regelverk oppstiller nevneverdige/tyngende krav til oppdragsgiver.

4.2 Anskaffelser som er unntatt EUs nye anskaffelsesdirektiv

Utvalgets utgangspunkt er at anskaffelser som er unntatt direktivet, også skal unntas det norske anskaffelsesregelverket. Utvalget foreslår likevel at noen av disse kontraktene skal underlegges loven og forskriftens del I. Departementet har angitt at de ønsker innspill på om de fleste kontraktene bør være unntatt regelverket i sin helhet, eller om flere av kontraktene bør underlegges nasjonale regler.

DLA Piper bemerker at det er stort potensiale for å gjøre regelverket enklere, mer ryddig og håndgripelig hva gjelder anskaffelser som omfattes av regelverket og anskaffelser som skal være unntatt fra regelverket.

Som angitt innledningsvis antar vi at det vil være hensiktsmessig å vurdere endringer av anskaffelsesregelverket samlet, herunder unntakene fra direktivene og betydningen av dette for det nasjonale regelverket. Jo likere unntakene nasjonalt er med unntakene på direktivnivå, jo enklere vil dette være for brukerne av regelverket. Avgjørende for vurderingen av nasjonale unntak må imidlertid basere seg på begrunnelsen for det enkelte unntak i direktivet. Unntak begrunnet i at anskaffelsen er på områder som ikke omfattes/er grenseoverskridende på EU/EØS-nivå er neppe tilstrekkelig til å begrunne et nasjonalt unntak dersom det foreligger et nasjonalt marked.

5. Terskelverdier

Utvalgets flertall foreslår å videreføre den nasjonale terskelverdien på 500 000 kroner for alle kontrakter som er omfattet av regelverket. Ut fra et forenklingperspektiv ønsker ikke flertallet at terskelverdien differensieres for forskjellige typer kontrakter. Mindretallet fordeler seg på en rekke ulike forslag.

DLA Piper oppfatter flertallets forslag om lik nasjonal terskelverdi som hensiktsmessig med henblikk på forenkling av regelverket.

6. Skriftlighetskrav

DLA Piper kan ikke slutte seg til utvalgets forslag om å fjerne skriftlighetskravet for anskaffelser under kr 100 000.

Omfanget av dokumentasjonsplikten må imidlertid tilpasses anskaffelsens verdi. Vi kan ikke se at reglene slik de er i dag, pålegger oppdragsgivere uforholdsmessige plikter i forhold til å dokumentere hva som er gjort for å gjennomføre anskaffelser av mindre verdi. Ofte vil det være tilstrekkelig å arkivere epostkorrespondanse i forhold til tilbudsinnhenting. Er tilbudsinnhenting foretatt muntlig, vil den ofte kunne dokumenteres med noen få setninger. Dette kan ikke anses som byrdefullt. Derimot sørger det for etterprøvbarhet og gjennomsiktighet også ved mindre anskaffelser.

Videre mener vi at det ikke representerer noen forenkling å stryke plikten til å føre anskaffelsesprotokoll. Utvalgets flertall peker på at informasjonen uansett skal følge av annen dokumentasjon. Det er imidlertid en verdi i seg selv at denne dokumentasjonen samles i et dokument og så lenge denne føres løpende av oppdragsgiver, vil dette ikke være særlig tidkrevende for oppdragsgiver. Fordelen ved å føre protokoll er derimot stor ved at den viktigste informasjonen om anskaffelsen samles i et dokument. Det blir da mindre tidkrevende for oppdragsgiver i ettertid å vise til hvordan anskaffelsesprosessen har forløpt. For anskaffelsesprotokollens vedkommende, slutter vi oss til mindretallets vurderinger.

7. Kontrakten

Utvalget angir at det mener det er viktige at oppdragsgivere bruker fremforhandlede og balanserte kontraktsstandarder der slike finnes, men slik at utvalgets flertall ikke ser behov for å regulere dette i forskriften.

DLA Piper er, i likhet med utvalgets mindretall, usikker på om fjerning av en regulering som gir uttrykk for et viktig og ønsket, hensyn innebærer reell forenkling. Vi minner i den forbindelse om at et forenklet regelverk bør gir tilstrekkelig veiledning til de aktører som skal forvalte og forholde seg til regelverket. Balanserte kontraktsvilkår er avgjørende for å oppnå effektive anskaffelser. Regelen om kontraktsstandarder bør etter vårt syn opprettholdes.

8. Anskaffelsesprosedyrer

Utvalgets flertall foreslår å gå bort fra tradisjonelle anbudskonkurranser og gjeldende forhandlingsforbud. Utvalgets mindretall ser ikke behov for å fjerne anbudsinstuttet, og mener også at flertallets forslag kan svekke oppdragsgivers incitament til å gjøre et forsvarlig forarbeid.

DLA Piper oppfatter at flertallets forsag om å gå bort fra tradisjonelle anbudskonkurranser og gjeldende forhandlingsforbud er et langt mer omfattende grep enn det det er behov for å oppnå forenkling og økt fleksibilitet. Forslaget er etter vårt syn heller ikke treffsikkert.

Det er etter vårt syn grunn til å stille spørsmål ved flere av flertallets premisser. Flertallet erkjenner at selv om anbudskonkurranser og konkurranse med forhandling lenge har vært likestilt under dagens del II og oppdragsgiver står fritt til å velge mellom disse, velger likevel de aller fleste å gjennomføre anbudskonkurranser. Dette kan skyldes en rekke forhold, herunder enkelte av de som fremheves av flertallet, men også at anbudskonkurranse i mange tilfeller vurderes som den mest effektive for den aktuelle konkurransen. Flertallets syn om at anbudskonkurranser ikke anses egnet for anskaffelser under del II er etter vårt syn neppe dekkende.

En eventuell usikkerhet om hva dialog/forhandlinger vil kreve av oppdragsgiver og/eller manglende kompetanse på anskaffelser og forhandlinger, vil neppe avhjelpe av å fjerne mulighet til å benytte en anskaffelsesform oppdragsgivere opplever som håndterbar.

I praksis vil det være svært lite forutberegnelig for leverandørene at oppdragsgiver ikke må angi hvilken konkurranseform som er valgt før etter innlevering av tilbud. Forhandling og utvelgelse til forhandling hvor kriteriene for dette ikke fremkommer av konkurransegrunlaget, er etter vårt syn egnet til å skape usikkerhet for leverandørene og lede til flere klager. Oppdragsgivers fleksibilitet vil således både gå på bekostning av effektiv ressursbruk og forutberegneligheten for leverandørene.

Dersom regler i tråd med flertallets forslag skulle vedtas, bør det være adgang til å fraskrive seg retten til å forhandle. DLA Piper understreker imidlertid at det synes svært lite hensiktsmessig at oppdragsgiver i så fall skulle fraskrive seg retten til enhver dialog med leverandørene, hvilket understreker behovet for regler om avklaringer.

Flertallets hovedanliggende, med for streng håndheving av forhandlingsforbudet og at omfanget av tvistesaker og unødvendige avvísninger bør være så lavt som mulig, vil enklere og bedre kunne løses gjennom en forenkling/klargjøring av tillatt kommunikasjon og dialog for å avklare feil og mangler. Et slikt grep, kombinert med en endret/utvidet adgang til å ettersende dokumentasjon, herunder supplere tilbudsdokumentasjonen, vil etter vårt syn bøte på utfordringene flertallet mener dagens prosedyreregler og forhandlingsforbud medfører.

DLA Piper oppfatter videre at det vil være lite hensiktsmessig å operere med ulikt forhandlingsbegrep over og under EØS-terskelverdi.

9. Kommunikasjon og elektroniske verktøy (digitalisering)

Utvalget foreslår at de samme reglene om elektronisk kommunikasjon innføres også under EU-/EØS-terskelverdiene. Inntil disse reglene er gjennomført, foreslår utvalget at oppdragsgiver selv skal bestemme hvilke kommunikasjonsmidler som skal benyttes. Når det særlig gjelder levering av tilbud, foreslår utvalgets flertall at e-post skal være et tillatt kommunikasjonsmiddel. Utvalgets mindretall mener at tilbud ikke bør kunne leveres med e-post på grunn av manglende informasjonssikkerhet.

DLA Piper er enig i at de samme regler om elektronisk kommunikasjon også bør innføres under EU-/EØS-terskelverdi.

Vi ser imidlertid med bekymring på at det på enda et felt legges opp til innføring av digitalisering uten at det foreligger konkrete planer for innføring av løsninger for å understøtte slike prosesser. All erfaring tilsier at reglene da ikke implementeres før etter lang tid, om de noen gang implementeres. Midlertidige løsninger blir ofte i et slikt perspektiv en hvilepute som verken innebærer reell eller effektiv digitalisering.

DLA Piper mener det er grunn til å være skeptisk til å tillate e-post som kommunikasjonsmiddel med tanke på levering av tilbud.

Vår bekymring knytter seg først og fremst til at e-post rett og slett ikke er en god nok løsning, verken med tanke på tillit til tilbudssystemet eller rent teknisk. Generelt opplever de fleste bedrifter og etater tidvis forsinkelser på levering/mottak av e-post, grunnet spamfiltre, servere og andre tekniske feil. En rekke aktører har begrensninger på antall og størrelse på vedlegg. I tillegg til dette kommer at en del offentlige etater har (enda) eldre og dårligere it-løsninger som vil kunne skape ytterligere komplikasjoner.

Tilbudslevering på e-post vil da kunne reise en rekke problemstillinger og utfordringer som vil komplisere anskaffelsen, herunder hvem skal ha risikoen når tilbudet mottas av oppdragsgiver *etter*

tilbudsfrist når tilbudet er sendt fra leverandøren *innen* tilbudsfrist, eller hvem skal ha risikoen for manglende teknisk kapasitet til å kunne ta imot tilbud osv.

10. Konkurranses grunnlaget

DLA Piper støtter utvalgets forslag om å innføre en generell plikt for oppdragsgiver til å utarbeide konkurransegrunnlag.

Vi er imidlertid usikker på om den foreslåtte innholdsbestemmelsen i praksis vil være forenklende. Listen over opplysninger gir i dag god veiledning om hvilke punkter det må eller bør gis opplysninger om, og det er i praksis konkurransegrunnlaget leverandørene forholder seg til. Det er riktig at hvilke konkrete opplysninger som vil ha betydning vil variere for den enkelte anskaffelse, men opplysningenes karakter er imidlertid den samme i de aller fleste anskaffelser.

Den foreslåtte endringer må også ses i sammenheng med at det åpnes for bruk av forhåndskunngjøring. For konkurransegrunnlag som utarbeides og sendes interessenter er det dermed en rekke opplysninger som da ikke vil gis av en konkret kunngjøring for den aktuelle anskaffelsen, herunder opplysninger om tilbudsfrist.

11. Kvalifikasjonskrav og dokumentasjon

Utvalget foreslår at oppdragsgiver skal kunne tillate levering av egenerklæring som foreløpig bevis på at leverandørene oppfyller kvalifikasjonskravene. DLA Piper oppfatter at forslagene vil innebære reell forenkling og færre unødvendige avvísninger.

12. Kunngjøring

Utvalget foreslår at oppdragsgiver gis en generell adgang til å velge mellom forhåndskunngjøring etter EUs nye anskaffelsesdirektiv artikkel 75, og alminnelig kunngjøring.

DLA Piper antar dette vil være hensiktsmessig. Forutsatt at forhåndskunngjøringene gir tilstrekkelig informasjon til at potensielle leverandører kontakter oppdragsgiver på bakgrunn av disse, vil forhåndskunngjøring både kunne være tidsbesparende og en mer fleksibel løsning for både oppdragsgivere og leverandører.

Når det gjelder en eventuell plikt til å kunngjøre konkurranseresultater, er det vanskelig å se at en kunngjøringsplikt i seg selv øker omfanget av prosessen. Bakgrunnen for flertallets syn synes å bygge på dagens løsning for kunngjøring av konkurranseresultater, og manglende sanksjonering av brudd. Flertallet utelukker heller ikke innføring av en slik plikt på et senere tidspunkt når anskaffelsesprosessen i det vesentlige er digitalisert.

DLA Piper kan ikke se noen prinsipiell grunn til at det ikke skal gjelde kunngjøringsplikt for konkurranseresultater også under EØS-terskelverdi. Dette bidrar til økt gjennomsiktighet i anskaffelsesprosessene. Generelt vil slik økt gjennomsiktighet være betydningsfull, men vil antakelig kunne være enda mer sentral der oppdragsgiver har valgt å benytte forhåndskunngjøring. Dersom det er behov og rom for forenkling av dagens løsning for kunngjøring av konkurranseresultater i Doffin, bør dette gjøres.

13. Tilbudet

DLA Piper merker seg at utvalget i utredningens punkt 24.2.4.2 understreker at samtlige tilbud en leverandør leverer i konkurranser hvor det forhandles skal være bindende for leverandøren. Bakgrunnen for dette fremkommer ikke, og vi er noe usikre på hva utvalget egentlig har tenkt i denne forbindelse.

Vi finner grunn til å understreke at dette synes å representere et brudd med alminnelige avtalerettslige betraktninger om tilbud og aksept, samtidig som det virker lite praktisk med tanke på hvordan forhandlinger kan fungere.

Et revidert tilbud kan, avhengig av forhandlingene, gjelde svært avgrensede deler av et tilbud eller tilbudet i sin helhet. Uavhengig av om revisjonen knytter seg til deler eller hele tilbudet, vil revisjonen alltid kunne ha innvirkning på andre deler av tilbudet, herunder pris. Ved innlevering av et slikt revidert tilbud vil det kunne oppleves som uheldig, om ikke urimelig, at leverandøren også samtidig skulle være bundet av sine tidligere tilbud. Oppdragsgiver vil uansett ha muligheten til å avslå eller forhandle om et revidert tilbud med tanke på å oppnå betingelser fra et tidligere tilbud.

14. Alternativt regelsett – et minimumsregelverk

Departementet har også i høringsrunden bedt om innspill på utvalgets forslag til et minimumsregelverk. DLA Piper er i utgangspunktet skeptiske til å innføre et slikt minimumsregelverk da vi er usikre på hvorvidt dette i realiteten vil innebære en forenkling av anskaffelsesprosessen. Vi tror det er riktigere å sørge for et regelverk som gir nødvendig fleksibilitet for innkjøperne til å ta innkjøpsfaglige hensyn, men som samtidig gir tilstrekkelig veiledning for hvordan prosessen skal foregå til at også mindre profesjonelle innkjøpere greier å gjennomføre en anskaffelsesprosess i henhold til de grunnleggende kravene som uansett vil gjelde.

Ved utformingen av regelverket må det tas hensyn til hvordan offentlige anskaffelser foregår i Norge i dag hvor det er mange små enheter/innkjøpere som foretar anskaffelser, og hvor det ikke kan forutsettes at den enkelte innkjøper har inngående kunnskap og forståelse om regelverket og hva de grunnleggende kravene egentlig innebærer. Vi tror derfor at det vil være nødvendig med en forskrift som gir mer detaljerte regler om prosessen slik at den enkelte innkjøper får tilstrekkelig veiledning ved gjennomføringen av anskaffelsen.

Det har vært hevdet at det ikke er nødvendig med denne veiledningen i selve regelverket, men at dette kan gis gjennom veiledninger utenom regelverket. Vi tror imidlertid at en veileder blir lest av et fåtall av innkjøperne, mens et regelverk derimot er noe «man må» forholde seg til i større grad. Vi tror derfor ikke at et minimumsregelverk med en tilhørende veileder vil være tilstrekkelig for å sikre at regelverkets formål om effektiv ressursbruk og tillit til at anskaffelser skjer på en samfunnstjenlig måte samt de grunnleggende kravene blir ivaretatt.